

# Kiigi Teataja

Ilmub tartoidust mõõda.

**Toimetuse ja talituse:** Toompea lossis (pahemas tiivas, alumisel korral). Kontor on avatud tella ½9—½2. Sealsamas lehe tellimiste vastuvõtmine. Kõnetraat: toimetuse 446, kontor 232.

**Tellimise hind:** 100 numbrit — 1000 mk., 50 numbrit — 500 mk., 25 numbrit — 250 mk., üffit-number 10 mk.  
Tellimisi võetakse vastu mitte vähem kui 25 numbri peale.

**Kuulutuste ja teadaannete hind:** Kohtukuulutused, juuruse peale vaatamata 100 marka; taotatud isikutunnistuste kuulutused 50 marka; muud kuulutused iga m/m-rida 8 marka.

Nr. 61.

Neljapäeval, 29. juulil 1926 a.

Nr. 61.

## II.

**Sisu:** Määrus erimeetariif nr. 10 muutmise kohta.

Määrus korraliste laewaliinide toetuseks antavate krediitide tarvitamise määruse muutmise kohta.

Määrus küüdi nõudmise või tarvitamise lähema korra kohta.

Wabariigi Walitsuse otsus kaubandus-tööstusministeeriumi soovseisu muudatuse kohta.

Saksa kulturomawalitsuse maksu määrus.

Määrus raadioaatejaamade ja vastuvõtuseadete kohta.

Juhatuskiri riigi ja omawalitsuse maksuõlgade fissendumise kohta.

Sundmäärus puhtuse kohta Harju maakonnas.

Otsus sõidu- ja weoriistade liikumise korraldamise sundmääruse muutmises Tallinnas.

Otsus sundmääruse muutmises woorimeeste sõidu aja kohta Haapsalus.

Kohtade nimestik Haapsalus, kus ettekannete, lõbustuste või näituste ajal peab olema tuletõrjewahe.

— Tuletõrje-walwekorra pidamise tasu.

Karwa kalasadamama silla tarvitamise maksumäärus.

## III.

Otsus uue Wabariigi Walitsuse ametisse kutsumise kohta.

Nimetused, ümberpaigutused, ametist wabastused.

Teadaanne Eesti-Saksa konsulaarlepingu jõusseastumisest.

Teadaanne iseiseiswa hoolekandekohu awamisest Suure-Jaani alewis.

Teadaanne notaariuse nimetamisest Petseri linna.

Teadaanne laada ajukoha muutmisest Karilatti wallas, Võru maakonnas.

Teadaanne Gopa tollipunkti awamisest.

Posti peawalitsuse teadaanne.

## II.

Wabariigi Walitsuse poolt 21. juulil 1926 a. vastu võetud

Määrus erimeetariif nr. 10 muutmise kohta.

Tariifinõukogu otsusega 19. oktoobrist 1923 a. maksma pandud erimeetariif nr. 10 („R. L.“ nr. 128 — 1923 a., täiend. ja muud. „R. L.“ nr. nr. 36, 127/128 ja 179/180 — 1925 a. ja nr. 2 — 1926 a.) § 2-a tähendatud sõiduhinnad II fl. 60 mk. ja III fl. 30 mk. kustutatakse maha ja nende ajemele kirjutatakse II fl. 85 mk. ja III fl. 40 mk.

Räesolew määrus hakkab maksma 1. augustist 1926 a.

Riigivanem J. Teemant.  
Teedeminister D. Amberg.  
Riigisekretär R. Terras.

Wabariigi Walitsuse poolt 21. juulil 1926 a. finnitatud

Määrus korraliste laewaliinide toetuseks antavate krediitide tarvitamise määruse muutmise kohta.

Wabariigi Walitsuse poolt 5. septembril 1924 a. finnitatud määruse („R. L.“ nr. 113/114 — 1924 a. ja „R. L.“ nr. 87/88 — 1925 a.) § 4 punkt a pannahe maksma järgmises redaktisioonis:

a) laewa masinate, kere ja ehituste amortisatsioon 5% juuruses ning laewa katelde amortisatsioon — 10% juuruses nende algwäärtusest ehituse ajal, kui laewa ja tema osade algwäärtus dokumentaalselt tõendatud, wastasel korral määratakse algwäärtus kindlaks teedeministri poolt nimetatud komisjoni poolt.



§ 4 täiendatakse järgmise punktiga:

- f) kapitali protsent 6% juureses laenu väärtusest tegemise aastal, misjagu p. a all tähendatud komisjon algväärtusest manamine %-ti maha arvates kindlaks määrab.

Riigivanem J. Teemant.

Teedeminister D. A m b e r g.

Riigikretär A. T e r r a s.

Wabariigi Valitjuse poolt 23. juulil 1926 a. küütidest seaduse § 1 põhjal vastu võetud

Määrus küüdi nõudmise või tarvitamise lähema korra kohta.

(Mlus: „R. L.“ nr. 32 — 1926 a., sead. nr. 51.)

§ 1. Küüti nõuda või tarvitada võib ainult riigi julgeoleku, kaitsegevuse jälgimise ja termishoiu aladel, kuid ka neil aladel ainult sel juhtumisel, kui see hädatarvilik või kui küüdi tarvitamine vastavates seadustes otsekohe ette nähtud (näit. mangide jaatmine).

§ 2. Ei või küüti nõuda või tarvitada, kui edasilükkumine on võimalik alaliste liikumisabinõudega (näit. posthobustega) või kui küüdiseaduses ette nähtud asutustel on oma liikumisabinõud.

§ 3. Kui eelmises paragrahvis tähendatud liikumisabinõud puuduvad või ei ole kohal ja on tarvis kiirelt edasi jõuda, siis tuleb enne küüdi nõudmist liikumisabinõusid leida waba kofkuleppe teel.

§ 4. §§ 2 ja 3 eeskirjad on kohustavad küüdinõudjale asutusele või küüdi tarvitajale, kuid küüdi korraldaja omavalitusel kui ka küüdi kohusline ei või keelduda küüditunnistuse ettenäitamisel küüti andmast või küüdi kohust täitmast.

§ 5. Ilhe isiku sõiduks ei ole õigust nõuda rohkem kui üht hobust, välja arvatud juhtumised, kui sõitjaga kaasas olevate ametpakkide rasvus on ilse kolme puuda.

§ 6. Tähtajalisi tunnistusi sõitudeks teatavas piirkonnas võib välja anda ainult neile isikutele, kelle alaline ametline tegemus tähendatud piirkonnas või kes sinna teatavaks ajaks või otstarbeks komandeeritud.

§ 7. Ei või nõuda küüti sõitudeks linna või alewi piirides.

§ 8. Küüdi jaamiseks tuleb pöörata linna-, alewi- või wallavalitjuse, aga mitte otsekohe küüdi kohuslike poole.

§ 9. Küüdi kohust tuleb linna-, alewi- ja wallavalitjuses nii korraldada, et küüdi jaamine jüniks tahtistamata.

§ 10. Küüti nõuda või tarvitada on õigus küütidest seaduse § 2 põhjal välja antud küüdi tunnistuse esitamisel:

- I — õigil kaitseväelastel ja kaitseväeasutustel;
- II — õigil kaitsejõudlastel;
- III — õigil riigikontrolli rewideerijatel ametnikkudel;
- IV — kohtuministeeriumi alal — prokuratuuri esitajatel, kohtu-uurijatel, rahukohtunikudel ja wangimajade ülematel;
- V — töö- ja hoolekandeministeeriumi alal — termishoiu peawalitjuse juhatajal ja tema abil ning kohtumeditsiin arstidel;
- VI — kaubandus-tööstusministeeriumi alal — tööstusosakonna juhatajal, tema abidel ja selle osakonna tehnilistel inspektoritel;
- VII — rahaministeeriumi alal — tollidirektoril ja tema ettepanekul ka teistel tolliametnikkudel, aktsiisi peawalitjuse rewidentidel, ringfondade juhatajatel, jaosfondade juhatajatel ja wanematel ning noorematel kontrolööridel;
- VIII — siseministeeriumi alal — ministril, ministri abil, ministeeriumi peasekretäril, politseidirektoril, politsei abidirektoril, politseidüünifil, prefektidel ja abiprefektidel, politseiinspektoritel, politsei-, kriminaal- ja poliitilise politsei komisjaridel ja abikomisaridel, kriminaal- ja poliitilise politsei wanematel asfistentidel ja asfistentidel, konstaablitel ning kriminaal ja poliitilise politsei wanematel agentidel ja agentidel;
- IX — põllutöoministeeriumi alal — metja-inspektoritel, metjarewidentidel ja põllutöoministri erilisel korraldusel põllutöoministeeriumi wanemat käsutusametnikkudel;
- X — maakonnawalitjuse liikmetel, maakonna ja jaoskonna arstidel, maakonna ja jaoskonna loomaarstidel, maakonna welsker-desinspektoritel, maakonna ämmaemadatel, halastajadöbedel ja janitaaridel.

§ 11. Õigil küüditunnistusi väljaandmatel asutustel tuleb igal isikul juhtumisel tunnistuse väljaandmisel igaküljelt kaaluda, kuidõrd selle väljaandmine on wajalik, püüdes ära hoida nii küüdi kohusliste olukorra raswendamist, kui ka oma wäljaminekute juurendamist küüdi kõrgendatud takkide tagajärjel.

Samuti tuleb tähendatud asutustel järjekindlalt selle järele walmata, et käesolewa määruse nõudmised oleffid kõikide poolt, kellele küüditunnistused wälja antud, täpselt täidetud.

Riigivanem J. Teemant.

Siseministri k. t. J. Soots.

Riigikretär A. T e r r a s.



**Wabariigi Walitjuse otsus 21. juulist 1926 a. /**

Wabariigi Walitjuse otsuse 16. juul. 1926 a. muutmiseks ja täiendamiseks — riigiametnikkude ja teenijate ühelfordse palgalija ja palgaajaduse muutmise seaduse („R. T.“ nr. 31 — 1926 a., seadus nr. 41) § 4 põhjal:

Moodustada kaubandus-tööstusministeeriumi juures mäeojafond ministeeriumide ajutamise j. art. 618 — 1 lija § 134 p.p. 1, 2, 3, 6, 7 ja 8, § 136 p.p. 1, 3, 4, § 159 p.p. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 (S. f. I f. 2. jao, 1912 a. järg) ette nähtud ülesannetega.

Riigivanem J. Teemant.

Kaubandus-tööstusminister E. Webermann.

Riigisekretär R. Terras.

**Saksa kultuurorawalitsjuse maksu määru.**

Antud vähemusrühwuste kultuurorawalitsjuse seaduse § 6 p. d („R. T.“ nr. 31/32 — 1925 a.) põhjal ja finnitatud Wabariigi Walitjuse poolt 16. juulil 1926 a.

§ 1. Maksustamise alla saksa kultuurorawalitsjuse heaks kuuluvad kõik saksa rahwusnimekirja sisse kantud üle 18 a. wanused isikud, välja arwatud need, kellel iseiseiswat sissetulekut ei ole, kes warandusega on ning jelle üle awalduse sisse annawad.

§ 2. Maksude määramiseks jagatakse kõik maksukohuslased (§ 1) maksuklassidesse, wastawalt nende käest sisse nõutud möödunud aasta riigi tulumaksule. Mäma maksuklassi moodustawad need maksukohuslased, kes riigi tulumaksu ei maksa.

§ 3. Maks koosneb põhimaksust ja lisamaksust. Põhimaksu maksawad kõik maksukohuslased. Põhimaksu määr iga maksuklassi (§ 2) kohta määratakse kindlaks erilises astmikus.

Lisamaksu wõetakse kultuurnõukogu poolt kindlaks määratud maksuklassist alates promille-määrana sissetuleku pealt, wastawast maksuklasside astmik-jaotustele, kusjuures sissetulekuks loetakse riigi tulumaksu komitee poolt möödunud aasta kohta kindlaks määratud kogusissetulekut.

§ 4. Põhi- ja lisamaksude juurus iga maksuklassi jaoks, samuti ka wõimalikkude maksuwabade summade liigid ja juurus määratakse iga aasta kultuurnõukogu poolt eelarwe-aasta kohta kindlaks ning esitatakse raha- ja haridusministri ühijel ettepanekul Wabariigi Walitjusele finnitamiseks. Kui teatava aasta jooksul uusi maksumäärasid tarwitujele ei wõeta, jääwad wastawa eelarwe-aasta jaoks möödunud aasta maksumäärad jõusse.

Märkus. Zuhumisel, kui maksukohuslase sissetulek wäiksem on, kui tulumaksu seaduses kindlaks määratud elatismiinum ja kui maksukohuslane alama maksuklassi põhimaksu maksta ei taha, esitab tema sellekohase awalduse enda tõelise sissetuleku üle.

Wastawalt maksukohuslase tõelisele sissetulekule alandatakse maksu, nimelt iga 10.000 marga pealt, mille wõrra tema sissetulek elatismiinumist wähem on, teatava summa wõrra, mis kultuurnõukogu poolt kindlaks määratakse, kusjuures summad üle 5.000 marga täie 10.000 marga eest arwatakse, kuna summad alla 5.000 marga arwesse ei wõeta.

§ 5. Kultuurwalitsjuse ja kultuurhoolekogude poolt wolitatud isikud on õigustatud wastawatelt riigi ja omawalitjuse maksuajutustelt kõiki maksustamiseks tarwilikke andmeid saksa kultuurorawalitsjuse liikmete kohta, samuti ka tulumaksu komitee poolt maksukohuslaste kohta tehtud otsusi teada jaama.

§ 6. Üksikute maksuklasside põhimaksu juuruse annab kultuurwalitsjus kultuurnõukogu poolt kindlaks määratud tähtjaks awalikult teada. Kultuurwalitsjus ei ole kohustatud põhimaksu maksulehti kätte jaatma. Lisamaksu jaoks jaadetakse maksukohuslastele kultuurnõukogu poolt kindlaks määratud tähtjaks maksulehed kätte, mille põhjal maks sisse nõutakse.

Maksukohuslane, kes maksulehte ei ole jaanud, on kohustatud jeda wastawalt kultuurhoolekogult ära tooma.

Maksulehe mittejaamine ei wabasta õigeajaliest maksumaksimisest.

§ 7. Põhi- ja lisamaksu maksimine jünneb kultuurnõukogu poolt kindlaks määratud tähtjaks, awalikult teada antud maksukohdades. Maksu wõib ka ojade kaupa wastu wõtta kultuurnõukogu sellekohase otsuse põhjal, kes ojade juuruse, tähtjaid ja maksu sissenõudmise wiisi kindlaks määrab.

Kultuurwalitsjus on kohustatud maksu täpse ja õigeajalise tasumise üle walwama. Wabatahtlikud ülemaksud arwestatakse kui annetused.

§ 8. Maksusummad, mis tähtjaks tajutud ei ole, loetakse maksuwõlgadeks ja nõutakse kultuurwalitsjuse poolt kultuurnõukogu sellekohases otsuses kindlaks määratud wiivitusaaja möödumisel ühes trahwiga — 1% kuus, kuid kogusummas mitte wähem kui 50 marka ja sissenõudmise kuludega sisse. Tarwilisel korral jünneb sissenõudmine politsei kaudu wastuwaidemata korras.

§ 9. Maksu tajutakse jularahas wõi markides, wastawalt kultuurnõukogu otsusele. Seks otstarbeks wõib kultuurwalitsjus maksumarke wälja anda. Markide kuju ja wäärtuse määrab kultuurwalitsjus kindlaks. Marke müüakse kultuurwalitsjuse poolt määratud kohtades.

§ 10. § 1 ja § 4 märkuses ette nähtud awaldused esitatakse kultuurnõukogu poolt kindlaks määratud tähtjaks wastawale kultuurhoolekogule, kelle poolt need ka lahendatakse.

§ 11. Wastulaujed pealepandud maksu juuruse üle, kui ka palwed maksust wabastamiseks, maksu vähendamiseks ja maksu tähtja pifendamiseks esi-



tatakse ühes tarvilikkude tõendustega vastavale kultuurhoolekogule. Vastulause või palve fiskeandmine ei vabasta maksukohuslast maksu õigeajalisest tasumisest.

§ 12. Kultuurhoolekogu vaatab iga niisuguse fiskeantud avalduse (§ 11) läbi ja annab selle oma arvamise ja varustatult kultuurvalitsusele edasi. Kultuurvalitsus võtab jeda avaldust kultuurnõukogu lähema koosoleku päevakorda. Kultuurnõukogu otsuse peale võib kaevata üldises administratiiv kohtu korras.

§ 13. Linnades ja maakondades, kus kultuurhoolekogu puudub, täidab kultuurhoolekogu ülesandeid kultuurvalitsus.

§ 14. Suhtumisel, kui kultuurnõukogu (§ 12) otsus juba tatutud maksu alandamist või jellest vabastamist fiskealab, maksetakse ülemäärane jumma tagasi või kantakse maksja nõusolekul järgmise aasta maksu arvele.

§ 15. Kultuurvalitsus on õigustatud käesoleva määruse elluviimiseks juhtnõõre andma.

§ 16. 1926 a. maksu fiskeandmiseks tähtsajad (§§ 6, 7, 10) määratakse kultuurvalitsuse poolt kindlaks.

§ 17. Käesolev määrus astub jõusse tema väljakuulutamise ja.

Saksa kultuurvalitsuse abiesimees.

Sekretär.

### Teedeministri määrus raadiojaatejaamade ja vastuvõtuseadete kohta.

Alus: Raadioseaduse § 3 („R. T.“ nr. 2 — 1926 a.).

§ 1. Riigi-raadiojaatejaamad ja kuulamisejaated avatakse, eksploateeritakse ja juletakse raadioseaduse ning rahvusvaheliste konventsioonide ja kokkulepete kohaselt.

Samadel alustel, kooskõlas käesoleva määrusega, võib ehitada ja tarvitada era-raadiojaamu märkide, kõnede, muusika ja teadete saatmiseks ning vastuvõtmiseks teedeministri loaga.

§ 2. Lubatavad era-raadiojaatejaamad on järgmised:

- a) jaatejaamad avalikkusele määratud kõnede, muusika ja üldteadete saatmiseks (ringhäälingu toimetamiseks);
- b) teaduslikud katse-jaatejaamad;
- c) asjaarmastajate katse-jaatejaamad;
- d) jaatejaamad laemadel, aeroplaanidel ja muudel liikumismahenditel.

§ 3. Era-raadiojaatejaamade peale loa saamiseks esitatakse teedeministrile kirjalik sooviamaldus, milles jaama kohta ära tähendatakse:

- a) asutamise otstarve;
- b) ülesseadmise koht;
- c) töötamiseks soovitud tunniajad;

d) andmed tehnilise fiskejeade ja välismõõrgu kohta;

e) andmed soovitud võime ning laine pikkuse kohta.

Jüüfiliised ifikud lifavad sooviamaldusele juurde ifikutunnistusest väljamõtte andmetega ees- ja perefonnanime, vanuse, kodafondsuse, elukutse ning asutuse kohta, selle poolt, millal ja mis numbri all ifikutunnistus välja antud. Juriidiliste ifikute sooviamaldusele allakirjutajad esitavad seadusliku volikirja või sellele vastava dokumendi.

Teedeminister annab load era-raadiojaatejaamade avamiseks ära kuulates raadiokomitee arvamist.

§ 4. Era-raadiojaatejaama loa saaja annab allkirja, millega kohustub täitma maksuaid ja tulevifus välja antavaid määrusi raadio alal.

§ 5. Era-raadiojaatejaamadel on keelatud:

- a) jalakeelte tarvitamine;
- b) märkide ja teadete saatmine, mis harilikku vastuvõtuaparaadiga ei ole fättejaadavad.

Peale selle on keelatud § 2 punktides a, b ja c nimetatud era-raadiojaatejaamadel tarvitada kustuvaid laineid.

§ 6. § 2 punktides a, b ja d nimetatud jaatejaamade kohta määratakse võime ja laine pikkus loa andmisel olude kohaselt kindlaks.

Sama § punkt c nimetatud jaatejaamadel on lubatavad — võime kuni 100 watti ja laine pikkus kuni 150 meetrit.

§ 7. Era-raadiojaatejaama peale jaadud loa edasifandmine kolmandale ifikule ilma teedeministri nõusolekuta on keelatud.

§ 8. Era-raadiojaatejaama kasutamiseks antud luba võib teedeminister tühistada peale kirjalikku hoiatust, kui loa omanif:

- a) ei täida sellekohaseid seadusi ja määrusi või loas tähendatud tingimusi;
- b) jebab oma jaamaga sõjaväe, postiametkonna või ringhäälingu raadiotelegraafi ja telefoni töötamist.

§ 9. Raadiovastuvõtujaaded on lubatavad järgmised:

- a) riigi-raadiojaatejaamade ja muud riigi poolt eriotstarveteks avatud vastuvõtujaaded (§ 1);
- b) ajakirjandusliku infomatfiooni ja majanduslikkude teadete vastuvõtuaparaadid;
- c) kuulamisejaaded, mis asuvad § 2 loetletud era-raadiojaatejaamade juures, ja
- d) ringhäälingu vastuvõtuaparaadid.

§ 10. Gelmise § 9 p. b nimetatud ajakirjanduslikku infomatfiooni ja majanduslikke teateid võivad jaada ajakirjanduse bürood ja üffikute ajaletede toimetused ning asjaft huvitatud asutused



ja isikud maksimate rahvusvaheliste konventsiioonide ja täitmismäärustistide alusel posti peavalitsuse erilisel loal.

§ 11. Käesoleva määruse § 9 p. c nimetatud era-raadiojaatejaamades olevate vastuvõtuaparaatide kasutamise tingimused tähendatakse mäljaantavas loas või kontsessiooni lepingus.

§ 12. Raadio ringhäälingu vastuvõtuaparaate lubatakse kasutada ainult kõigile avalikult kuulamisele määratud kõnede, muusikaliste ettekannete ja üldteadete vastuvõtmiseks.

Kuuldamaks saanud võõraste teadete, aadressiga ajakirjandusliku informatsiooni ja majandusliku teenistuse andmete üleskirjutamine, teistele isikutele teatamine või teist viisi iseenda või võõraste huvides ära kasutamine on ringhäälingu kuulajatel keelatud.

§ 13. Ringhäälingu vastuvõtuaparaadi tarvitamine võib olla isiklik, perekondlik või avalik kuulamine kindlas piirkonnas või rändaval demontreerimisel.

§ 14. Ringhäälingu vastuvõtuaparaadi ülesseadmise luba antakse soovijale posti-telegraafitelefoni kohaliku asutuse ülema poolt sellekohase kirjaliku soovimavaldu peale, mis peab sisaldama andmeid aparaadi süsteemi, kasutamise otstarbe ja viisi ning ülesseadmise asukoha üle.

Kirjalikule soovimavaldule lisatakse juurde ära kiri aparaadi või selle tüübi proovimise tunnistusest (§ 26) ja tüüpilise isiku poolt peale selle § 3 tähendatud mäljamõtte isikutunnistusest.

Juriidilise isiku nimel ringhäälingu vastuvõtuaparaadi ülesseadmise soovimavaldule allakirjutajal volitust ei nõuta.

§ 15. Ringhäälingu vastuvõtuaparaadi tarvitamise loa nõutaja peab olema täisealine, kuna alaealisele antakse sama luba vanemate, hooldajate või kooli vastutajal.

Loa kestvus on pool aastat, arvates loasätmise kuu esimesest päevast.

Luba antakse ainult siis, kui nõuetavad kasutamismaksud (raadioseaduse § 15) poole aasta eest on tasutud.

§ 16. Ringhäälingu vastuvõtuaparaadi ülesseadmise luba on isiklik ja selle edasiandmine teisele isikule on keelatud. Loa omanik on täiel määral vastutav ka teiste isikute eest, kui need tema aparaati kasutavad.

§ 17. Kindlaasukohtalise ringhäälingu vastuvõtuaparaadi asukoha muutmise on tarvitaja kohustatud teatama kohaliku posti-telegraafitelefoni asutuse ülemale, aparaatide demontreerija aga annab ette teada liikumise marsruutist vastavale maakonna telegraafi-telefoni võrgu ülemale.

§ 18. Ringhäälingu vastuvõtuaparaadid võivad olla kas raam-, fise- või välisantenniga.

§ 19. Välisantennid peavad kaitstud olema telegraafi-telefoni ja muude elektri liinide ja ju-

hemetega kokkuputumise vastu elektri tugemoolu- ja fidelühenduste kaitsemääruste kohaselt.

Kui antenn takistab elektriliinide ehitamist, lahendatakse küsimus radioseaduse § 14 kohaselt, kuid kaitseabinõud kokkuputumise vastu seab üles see isik või asutus, kes ehitab oma elektriseade viimajena.

§ 20. Tarvitusel olevad lampidega ringhäälingu vastuvõtuaparaadid peavad vastama käesoleva määruse §§ 21–27 ette nähtud tehnilistele ringimustele.

§ 21. Raadiovastuvõtuaparaati ei ole lubatud kasutada jaatejaamana ja jeda võimaldavate aparaatide tarvitamine on keelatud.

§ 22. Raadiovastuvõtuaparaadis ei tohi olla niisuguseid omavahelisi lampide lülitusi, mis oma antennis tekitavad võõraid radioseadeid jega-  
vaid laineid. Sarnaste jegavate lainete ilmumine ei ole lubatud ka siis, kui aparaadi kütte-  
või anoodipinge on normaalsest suurem.

§ 23. Tagasilülitus (reaktsioon) audioonlampi antennile on keelatud. Ühelambilises aparaadis on reaktsioon ainult siis lubatud, kui töötatakse häälestamatu (aperioodilise) antenniga.

§ 24. Rahe või rohke lambilise kõrgeageduse resonans-kõvendajaga, välja arvatud kõvendajad keefagedusega (superheterodüün jne.), vastuvõtuaparaadi tarvitamine on keelatud, kui ta ei ole reaktsioonist neutraliseeritud.

§ 25. Superregeneratiiv-seemilise aparaadiga töötamine on ainult raamantennil lubatud.

§ 26. Ülesseatavad raadio ringhäälingu vastuvõtuaparaadid või nende tüübid proovitakse riiklikus katsekojas, kes aparaadi omanikule või selle valmistajale annab vastava tunnistuse kas üksiku aparaadi või selle tüübi proovimise tagajärgede üle.

Teedeministri volitustel võivad riikliku katsekoja asemel ringhäälingu vastuvõtuaparaatide ja nende tüüpide proovimist, ühes sellekohaste tunnistuste mäljaandmisega, enda liikmetele toimetada ka jeaduslikult registreeritud raadioklubid.

Märkus. Enne käesoleva määruse jõusseastumist üles seatud vastuvõtuaparaatide omanikud on kohustatud esitama 1. jaanuariks 1927 a. posti peavalitsusele käesolevas § ette nähtud tunnistuste ära kirjad.

§ 27. Ringhäälingu kuulajad, kes oma vastuvõtuaparaadiga teigi kuulajaid jegavad, on kohustatud oma radioseadeid postiametkonna nõuete kohaselt, tema poolt määratud tähtajaks ümber korraldama.

§ 28. Käesoleva määruse vastu esijate raadiovastuvõtuaparaadi tarvitamise load tühistatakse posti peavalitsuse poolt, kusjuures kasutamata jäänud maksu tagasi ei anta.

Tallinnas, 17. juunil 1926 a. Nr. 2680.

Teedeminister D. A m b e r g.

Posti peavalitsuse ülem G. S a l l a j a s.



### Juhatuskiri riigi ja omavalitsuse maksuõlgade sisfenõudmise kohta.

„Riigi Teatajas“ nr. 61/62 — 1925 a. avaldatud maksuõlgade sisfenõudmise juhatuskirja punkt V täiendatakse järgmiselt:

Wallawalitsuse maksuõudmised jama walla elanikkudelt jaadetakse wahetult kohalikule kontaabli.

Tallinnas, 10. juulil 1926 a.

Rahaministri eest ministri abi J. Suija.  
Siseministri eest ministri abi E. Rübbarjepp.

Harju maakonnandukogu poolt 26.  
juunil 1926 a. vastu võetud

### Sundmäärus puhtuse kohta Harju maakonnas.

Antud 30. märtsi 1917 a. seaduse maksmapanemise määruste 22. juunist 1917 a. nr. 953 § 7 (Sead. ja korr. k. nr. 173 — 1917 a.) põhjal.

§ 1. Käesoleva fundmääruse alla käivad maakonnas asuvad: 1) alevikud, 2) kirikute ümbrused ühes sinna juurde kuuluva ehituspiirkonnaga, 3) turud, 4) avalikud pargid ja puistikud, 5) jupelusrannad, 6) matmispaigad ja 7) igasugused teised avalikud platsid, mis rahvale üldiseks tarvitamiseks avatud.

§ 2. Määruse § 1 nimetatud kohtades kooniteed, tänavad, elumajade ümbrused jne. olgu puhtad igasugustest jätistest, mustusest ja väljaheidetest.

Loetletud kohtades on keelatud jätiste ja mustuse mahapildumine ning jätmine. Nende jaoks olgu valmistatud ja üles seatud sellekohased prügikastid, millede rohkus oleneb tarvidusest, politseikomisjari määramise järgi.

§ 3. Söögi- ja joogiweesi peab wastama terwishoiu nõuetele. Kaevud olgu kaitsitud igasuguse mustuse sissejattumise eest. Üldiseks tarvitamiseks olevatel kaevudel olgu üks alaline pang või mõni muu wastaw riist, mis võimaldab wee saamist kaevust.

§ 4. Aleviku igas majapidamises olgu kinnine ja pealt kaetav väljaäigufoht.

Riijama olgu väljaäigufohad eriti meestele ja naistele käesoleva määruse § 1 pkt. 3—7 nimetatud kohtades ja kirikute juures.

Wäljaäigufohtade ehitamise ja korrashoidmise eest on kohustatud hoolitsema mainitud kohtade omanikud või isikud ja asutused, kes neid kohti valitsevad.

§ 5. Tööstusettewõtetes, kus mustusi ja jätiseid juuremal arwul fogub, peab olema kinnine, õhufindel prügikast kuivade jätiste jaoks, kuna wedelad jätised tulewad juhtida torude või kaetud kraawide kaudu selleks walmistatud mustusaukudesse, misjuguised peawad olema weefindla põhjaga ja feintega, et raiikweesi maa sisse ei imbuks.

Prügikastid, mustusaugud ja wäljaäigufohad tühjendatakse enne nende käitumist.

§ 6. Alalikkudes parkides ja puistikkudes on keelatud okste, pööjaste ja õite murdmine ja igasugune puude rikkumine. Samuti on keelatud rohu peal käimine ja lamamine, wälja arwatud fohad, kus see lubatud pargi või puistiku omal poolt.

§ 7. Supelusrandade wetes on keelatud loomade, wälja arwatud koerte, ujutamine ja pesimine ja üldse nende kaasatoomine rannikule.

Supelusrandades on keelatud sõitmine jalgrastel ja teistel liikumismahenditel.

§ 8. Selle fundmääruse wastu effijad wõetakse wastutusele sellekohaste seaduste põhjal.

§ 9. Sundmäärus astub jõusse peale tema wäljakuulutamist „Riigi Teatajas“.

Harju maakonnawalitsuse esimees

M. Rrujemann.

Sekretär M. Martinson.

Tallinna linnawolikogu poolt 30.  
juunil 1926 a. vastu võetud

### Otsus fundmääruse „sõidu- ja weoriistade liikumise korraldamise kohta“ muutmise asjus.

Ara muuta linnawolikogu poolt 11. oktoobril 1922 a. vastu võetud ja „Riigi Teatajas“ nr. 147 — 1922 a. wälja kuulutatud fundmääruse sõidu- ja weoriistade liikumise korraldamiseks muudatetel ja alalikkudel platšidel „Peat. V. Seisukohad“ ja maksma panna see peatüff järgmisel kujul:

„V. Seisukohad. Sõidu- ja weoriistade seisukohad määrab linnawalitsus, sellest vähemalt kaks nädalat „Riigi Teatajas“ alalikkult ette teatades.“

See muudatus astub jõusse kaks nädalat peale „Riigi Teatajas“ avaldamist.

Linnapea M. Uesjon.

Sekretäri aj. Pinding.

### Haapsalu linnawolikogu otsus fundmääruse muutmises woorimeeste sõidu aja kohta Haapsalus.

Linnawolikogu oma koosolekul 29. juunil 1926 a. protok. nr. 13 p. IX all otsustas:

Linnawolikogu poolt 25. apr. 1908 a. vastu võetud ja „E. R. Teatajas“ nr. 21 — 22. mail 1908 a. wälja kuulutatud fundmäärus woorimeeste sõidu kohta, aja jookkul 1. maist kuni 1. sept. maksu-letuks lugeda.

Käesolew muudatus astub jõusse „Riigi Teatajas“ avaldamise päewast.

Haapsalus, 19. juulil 1926 a.

Linnapea L. Grönberg.

Sekretär (allkiri).



## Saapjalu linnawalitsuse teadaanne.

„Kiigi Teatajas“ nr. 181/182 — 1925 a. avaldatud sijemistri 9. okt. 1925 a. fundmääruse põhjal määras linnawalitsus 22. detsembril 1925 a. kindlaks kohad, kus korraldatakse ettekandeid, lõbustusi või näitusi, mille juures tuletõrjehaiguse olemas peab, järgmiselt:

1. Kino „Lulewit“, asukoht Turuplats nr. 5.
2. „„Empire“, „ S. Lõssi tän. nr. 23.
3. Saapjalu Saksafooli  
saal, „ S. Lõssi tän. nr. 41.
4. Kuurjaal (linna  
hoone), „ Põska puiestee nr. 1.

Saapjalu linnawalitsuse 29. juunil 1926 a. määras tuletõrje-haigusekorra pidamise eest tasu:

- a) kinodes — ühe seansi pealt 200 mk.,  
kaks „ „ 300 „
- b) avalikkuse ettekannete, lõbustuste või näituste pealt — 300 mk.

Saapjalus, 20. juulil 1926 a.

Linnapea eest Wäeden.  
Sekretär (allkiri).

Narva linnawalitsuse poolt 11. mail  
1926 a. vastu võetud

## Narva kalasadamade jilla tarvitamise maksu määrad.

Wälja antud 31. detsembril 1920 a. vastu võetud linnade siisetulekute ja wäljaminekute seaduse muutmise ja täiendamise seaduse § 13 põhjal („N. L.“ nr. 3 — 1921 a.).

§ 1. Linna kalasadamade jilla tarvitamise eest maksavad kauba-weolaewad (auru-, mootor- ja purjelaewad ning jahid) ja paadid järgmisel maksujad:

- a) sillamaks,
- b) puudamaks kaupade pealt.

Märkus 1. Reisirjade auru- ja mootor-laewad ning paadid nende maksude alla ei käi ning nemad võivad tarvitada sadamafilda ainult eriohtuleppe linna-walitsusega.

Märkus 2. Kalasadamade jillaks nimetatakse endist silgusadamade filda.

## A. Sillamaks.

- § 2. a) Laewad ja paadid, mis filda tarvitavad alla poole tunni, on maksust wabad.
- b) Laewad ja paadid, mis filda tarvitavad kuni 2 tundi, maksavad 40 mk.
- c) Laewad ja paadid, mis filda tarvitavad kuni 5 tundi, maksavad 75 „
- d) Laewad ja paadid, mis filda tarvitavad kuni 10 tundi, maksavad 125 „
- e) Laewad ja paadid, mis filda tarvitavad kuni 24 tundi, maksavad 250 „
- f) Laewad ja paadid, mis filda tarvitavad üle 24 tunni, maksavad ööpäewa kohta . . . . . 200 „

Märkus 1. Poolikud ulesloetud aegadest loetakse täieks ajaks maksu võtmiseks.

Märkus 2. Põhemaajalise, üle 1 nädala kestva seisu eest, samuti ka jadamase talweforterisje jäämise eest on maks eriohtuleppe järgi linnawalitsusega.

## B. Kaubamaks.

§ 3. 1. Kaubamaks võetakse järgmiselt:

- a) wärstefala puuda pealt . . . 1 mk.
- b) foolatud kala puuda pealt . . . 1 „
- c) muude kaupade pealt . . . 1 „

2. Laewad ja praamid põletispuudega maksavad iga jookswa jilla arsjina pifuste puude eest . . . . . 25 „

§ 4. Elujate kaladega kauplevad laewad on kaubamaksust wabad ja maksavad jillamaksu 200 mk. ööpäewa pealt.

§ 5. Maksud tajutakse linna rahastorjaja kätte sellekohase kviitungi vastu igakord tema esimesel nõudmisel.

Linnapea J. Luts.

Linnajekretäri abi J. Tiliikas.

## III.

## Kiigifogu 23. juuli 1926. a. otsus.

Põhiseaduse § 59 põhjal kutjus Kiigifogu 23. juulil 1926. a. ametisse Wabariigi Walitsuse järgmisel koosseisus:

Kiigivanem — Jaan Teemant.  
Sijemister — Heinrich Laretei.  
Wälisminister — Friedrich Alkel.  
Sõjamineister — Jaan Soots.  
Rahamineister — Leo Sepp.  
Põllutööminister — Oskar Rõster.  
Teedeminister — August Kerem.  
Haridusminister — Jaan Lattif.  
Rohumister — Johan Sepp.  
Töö-hoolekandeminister — Otto Tief.  
Kaubandus-tööstusminister — Karl Kornel.

Kiigifogu esimees Einbund.

Abijekretär J. Piiskar.

## Rimetused.

Rahaministeeriumis:

Kiigifontrolli rahaosakonna juhataja Johannes Suija — rahaministri abiks, arwates 1. juulist 1926 a.

Teedeministeeriumis:

Inf. Ernst Thiel — sadamatehaste tehnika osakonna juhatajaks, arwates 1. augustist 1926 a.



**Ümberpaigutused.**

Raubandus-tööstusministeeriumis:

Riigiasutuste töökoondamise seaduse põhjal („R. L.“ nr. 15/16 — 1925 a. ja „R. L.“ nr. 30 — 1926 a.), Wabariigi Walitsuse otsusega 14. juulist 1926 a., paigutatakse ümber:

Raubandusosakonna juhataja f. t. August Gutmann, kohta wafantjeks jättes, jama osakonna juhataja abiks, arwates 1. augustist 1926 a.

Raubandusosakonna juhataja abi Rustus Kotjar informatsiooni juhatajaks, arwates 1. augustist 1926 a.

**Ametist wabastused.**

Riigikontrollis:

Riigikogu otsusega 6. juulist 1926 a. wabastatakse ametist kontrollnõukogu liige, rahaosakonna juhataja Johannes Suija tema oma palvel, arwates 1. juulist 1926 a.

Riigiasutuste töökoondamise seaduse („R. L.“ nr. 15/16 — 1925 a., seadus nr. 3, ja „R. L.“ nr. 30 — 1926 a., seadus nr. 27) § 1 p. a põhjal wabastatakse ametist, kohta wafantjeks jättes, rahaosakonna registraatori kohuste täitja Salme Söbner, arwates 1. juulist 1926 a.

Raubandus-tööstusministeeriumis:

Riigiasutuste töökoondamise seaduse põhjal („R. L.“ nr. 15/16 — 1925 a. ja nr. 30 — 1926 a.), Wabariigi Walitsuse otsusega 14. juulist 1926 a., wabastatakse ametist, arwates 1. augustist 1926 a., kohad wafantjeks jättes, järgmised raubandus-tööstusministeeriumi raubandusosakonna ametnikud:

I järgu teadete ametnik Adolheid Rüjser,

I järgu teadete ametnik Cecilie Lukas ja

II järgu teadete ametnik Elfriede Klee.

Teedeministeeriumis:

Riigiteenistuse seaduse § 42 põhjal wabastatakse teenistusest Wabariigi Walitsuse otsusega 2. juulist 1926 a. raudteewalitsuse warustuseosakonna wanem rewident Harry Eichenbaum, arwates 5. weebruarist 1925 a.

Sadamatehaste tehnika osakonna juhataja ins. Theodor Sebulke wabastatakse teenistusest tema oma palvel, arwates 31. juulist 1926 a.

**Wälisministeeriumi teadaanne.**

Wälisministeerium teatab, et ratifikatsiooni kirjad Gesti-Saffa konjulaarlepingu kohta, mis alla kirjutatud Tallinnas, 13. märtsil 1925 a. ja Riigikogu poolt ratifitseeritud 26. märtsil 1926 a.

(Seadus nr. 77, „Riigi Teataja“ nr. 39 — 30. aprillist 1926 a.), wahetati Berliinis 10. juulil 1926 a.

Seega astub nimetatud leping, artikkel XXIX põhjal, jõusse 10. augustil 1926 a.

Tallinnas, 22. juulil 1926 a.

Wälisministri abi Lofner.

**Kohtuministeeriumi teadaanne.**

Wiljandi-Pärnu rahukogu oma korraldawal istungil 16. juunil 1926 a. otsustas: tunnistada Suure-Jaani alewis tarwilikuks ijesseiswa hoolekandefohtu awamine.

20. juulil 1926 a.

**Kohtuministeeriumi teadaanne.**

Kohtuminstri poolt on Johan (Swan) Piip nimetatud notariks Petseri linna ja tegerwust alannud 17. juulil j. a. Tema kontor asub Riia tän. nr. 20.

20. juulil 1926 a.

**Wõru maakonnawalitsuse teadaanne Karilatsi laada ajukoha muutmise asjas.**

Wõru maakonnandukogu otsusega 25. juunist 1926 a. lubatakse Karilatsi wallas endise Karilatsi kortsi juures peetawat laada iga-aasta 4. mail ja 12. nowembril jama wallas Ala-Jaani nr. 48-B talu maa-alal pidada.

Wõrus, 9. juulil 1926 a. Nr. 1609.

Maakonnawalitsuse esimees Rohwer.

Sekretär (allfiri).

**Tollidirektori teadaanne.**

Teatan, et rahaministri korraldusel, kokkuleppel wälisministeeriumiga, awatakse 1. augustist j. a. arwates Gesti-Läti piirile Gopa tollipunkt — Walga tolliameti osakonnana — reisijate ja kohalike elanike tarbeasjade läbilaskmiseks. Asukoht Lätimaal Gopas.

Tollidirektor.

**Posti peawalitsuse teadaanne.**

1. juul. 1926 a. awati Narwas Kreenholmi wabrikus Kreenholmi nime all posti-telegraafi-telefoni kontor ja 5. juul. 1926 a. juleti Kõrgu postkontor. Wiimase asemel awati jama 5. juul. 1926 a. Kaisma wallamajas posti-telefoni agentuur.